

מבקר העולם הזה בודק מה מתרחש מאחורי מבול מודעות המסג' המציבות את העיתונים

מאת זאב יפת

אחר מגבת. "איזה מין בן-אדם אתה?" אמרה לו. המסג'יסטית יצאה את החדרון. הבול-גרי המבוגר קם מן המיטה. הבעה של שביעות-רצון מהולה במבוכה ניכרה על פניו. כעת יכולתי לראותו בבירור. הוא התלבש לאיטו, ויצא את המקום. כל אותה שעה נימשך העיסוי שלי. "את חושבת שהעיסוי יעזור לי?" שאלתי את הנערה. "בטח". השיבה, והוסיפה הסבר: "המסג' מריץ את הדם ומשחרר סתימות בעורקים. כדאי שתדע את זה. כשאין סתימות, או הדם יכול לזרום לכל הגוף בלי הפרעה, ואז נפסקים כאבים..." בינתיים החלה הבחורה להלום קלות בכפות-ידיה על גבי, תוך שהסבירה: "עכשיו אני ממריצה לך את קצות העצבים. אני לא עושה לך את זה חזק. רק כשבאים הנגה מרימי-משקולות או כאלה שמתאמנים בקאראטה, אני עושה להם את זה הרבה יותר חזק, כי קצות-העצבים שלהם שרופים לגמרי..." לאחר הסבר "מדעי" מפוקפק זה התי-

ת תפשמ, תישאר עם תחתונים." אמרה הנערה. היא היתה שחרחררת. חמודה, בעלת שיער ארוך, נשית מאוד. חלוק לבן, מכופתר בכפתור אחד בלבד. כיסה על בגדיה הצמודים לגופה. היה זה מכון-העיסויים בית המסג', הי שוכן ברחוב הנביאים 34 בתל-אביב, בקו מת-הקרקע. הצעירה, כבת 16-17, כיוונה אותי לעבר כוך קטן שבתוכו מיטה מוגבהת. בכוך שררה אפולוית. מוסיקה חרישית עלתה באוזני. העפתי מבט על סביבותי. לאורך כל קומת-הקרקע נראו מיספר חדרונים, מופרדים זה מזה על-ידי כללי. היא שאלה אם ברצוני לקבל מסג' כללי. השבתי שאני סובל מכאבי-גב וברי צוני בטיפול המתאים. "באת בדיוק לכתובת הנכונה", אמרה. "אני מומחית לטיפול-גב". שכבתי על בטני והבחורה החלה לעיסות את גבי. במרחק כחצי-מטר מראשי היו תלויים שני וילונות, שהיו מחיצה יחידה בין החדר בו שכבתי לבין החדרון הסמוך. הווילונות לא היו צמודים

הפתעה? ג'יסטיותו! צעירותו! בע ידיים" (ובשבת) 288970 מס. באר.

עיסוי או גירוי?

תמש בפירסומיו במילים אירוטיות. כאמ' צעי למשיכת קהל-הלקוחות. בחורה שחומה מאוד, בעלת שיער צבוע בלונד, פתחה בפני את הדלת. נורות אדור מות וצהובות דלקו בחדר והפיצו אור עמום. מוסיקת-רקע חרישית נישמעה סביב. "מסג' כללי?" שאלה. "לא. כאבי-גב". "כאבים כאלה זה מסובך מאוד. בעל-המקום יטפל בך", אמרה לי. בעל-המכון, יהודה גרינברג, הכניס ארתי לאחד החדרים האפולויים. לאחר שהתישטתי ונשארתי בתחתוני, נגע בגופי בידו, וקבע מייד: "גופך רותח, יש אצלך מעצורים בוריתם הדם. טוב שבאת לטי-פול ולא הונחת את זה". הוא הועיק לעזרתו את המסג'יסטית הי צבועה, והורה לי לעמוד על ויברטור

תרת, ולעומתם צעירים מטורזנים. שוחחתי עם בחור כבן 25, העובד כ' נהג משאית השייכת לאביו. היה זה לו ביקורו השני במקום. "בפעם הראשונה שביקרתי כאן," סיפר, "קיוויתי שאוכל להגיע למגע אינטימי עם המסג'יסטית. לא הצלחתי, אבל אני בחור עם סבלנות. החלטתי לבקר כאן עוד ארבע פעמים, אחת לשבוע. אני רוצה להיות מוכר כאן, להיחשב אצלם לי קליינט קבוע, שלא יפחדו ממני, ושלא יחשבו שאולי אני מהמישטרה. רק אז אוכל לדעת אם זה הולך. בינתיים, אני נהנה מהמסג'ים. הם מגרים אותי כהוגן".

חלתי לחשוש לגורל גופי ברצינות. הטיי פול בגב נסתיים, והיא החלה מעסה את כתפי. לשם כך היה עליה לעבור ולהתר ייצב למראשותי. תוך כדי הליכה נפתח הכפתור היחיד שרכס את חלוקת הלבן. שעה שגהרה עלי, בשעת העיסוי, ראיתי את חזה מתקרב בצורה מסוכנת, ונרית תעת. חלוקה נפרש לצדדים בשל תנור עות-העיסוי של הידיים. ברור שהכל נעשה כאילו דרך-מיקרה, אגב העיסוי. אך דומני שגברים לא-מעטים היו מוכנים לשלם את 25 הלירות שעלה תענוג זה בבית-המסג', רק עבור חלק זה של הטיפול.

ביותר זה לזה, נותר ביניהם רווח קטן. עתה, כאשר הפקרתי גבי לחסדי המסג'יסטית, גיליתי שאני יכול בהחלט להיות עד גם לטיפול המעניין שהתרחש בחדרון הסמוך. גבר כבן שישים, בעל מיבטא בולגרי כבד, שכב שם פרקדו על גבו. "כן, כן", הוא נאנק, "התכווצות-השרירים שלי היא בשוקיים ובחלק התחתון של הבטן". הנערה עיסתה את שוקיו במרץ. מדי פעם היתה אומרת לו: "מה יש לך? מס' פיק כבר להתרגש!" אגב כך ראיתייה מושכת כלפי מעלה את תחתוני של הגבר, שהיו קטנים עליו בשני מיספרים לפחות. כאשר סיימה את עיסוי השוקיים והחלה מעסה את החלק התחתון של הבטן, תכפו נאקותיו של הגבר והעמיקו. לפתע, כעבור דקות אחדות של טיפול, נדם קולו. עתה בקע מאחרי הפרגוד קולת הכעס של המעסה. היא נופה בלקות, תוך שהיפשה

ל מחרת ביקרתי במכון-עיסוי נור סף, מכון-יהודה, ברחוב אוטישקין 54 בתל-אביב. גם מכון זה מרבה לחש-